

[Qvist Hansen.]

har De danske Sukkerfabrikker ogsaa indrettet deres Fyringsmetode efter de Tørv og ofret disse Par Millioner Kroner paa Anlæg, og derfor har De danske Sukkerfabrikker igen i Aar henvendt sig for at faa Lejlighed til at producere og bruge disse Tørv.

Tholstrup: Det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen mente ikke, det var nødvendigt med en Stimulans til Producenterne for at faa dem til at producere flere Tørv i det kommende Aar. Jeg mener, at det ikke alene er nødvendigt med en Stimulans for at faa flere Tørv, men ogsaa for at faa bedre Tørv. Naar den højtærede Landbrugsminister eventuelt gaar med paa det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansens Idé at give en Præmie til dem, der sætter i Gang i Aar, og kunde tænke sig at fordele den saaledes, at der blev givet Tilskud til al Tørveproduktion, tror jeg, han er inde paa noget af det rigtige, men, som jeg sagde før, selv om denne Stimulans kommer, tror jeg ikke, man naar højere end de 3 Mill. t, vi naar ikke under nogen Omstændighed de 5 Millioner. I Erkendelsen heraf maa vi træffe Foranstaltninger i rette Tid for at dække os ind paa anden Maade, og det kan kun gøres ved, at vi, saa snart Sæsonen er kommet i Gang i Maj-Maaned, lader foretage en Optælling hos Producenterne af, hvor meget de venter at kunne fremstille i indeværende Sæson — det er saaledes, at de fleste Producenter i Forvejen nogenlunde ved, hvor mange Tøns Tørv de faar fremstillet i indeværende Sæson — i Stedet for, at vi skal vente til December eller Januar næste Aar for at faa at vide, hvor meget de har produceret; for saa er det nemlig for sent.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Boeck-Hansen: I det ærede Medlem Hr. Qvist Hansens Fantasi er der opstaaet den Forestilling, at jeg skulde have sagt, at man skulde producere 5 Mill. t Tørv i den store Vildmose, den store Vildmose, og jeg maa indrømme, at den skulde være meget stor, hvis man skulde det. Men det har jeg nu aldrig tænkt mig. Jeg tænkte mig, at Staten overtog hele Tørveproduktionen her i Landet, og hvis den gjorde det og kørte med tilsvarende Underskud som i den store Vildmose, vilde Underskuddet blive 90 Mill. Kr.: om Aaret, og det syntes jeg var for meget for Staten at ofre paa det. Det var nu det, jeg syntes var forkert. Det kan godt

være — og den Opfattelse har jeg ogsaa —, at Vildmosens Tørv er gode, og saa kunde det ogsaa være, at de, der lavede saadanne gode Tørv, skulde have 20 Kr. mere pr. t. Men jeg tror nu ikke, at der er noget Haab om, at de kan faa det. Jeg vil tro, at man kan slaa fast, at Tørvegravningen helst skal ligge hos de private.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Erik Eriksen): Jeg vil gerne til det ærede Medlem Hr. Poul Hansen (Slagelse), som nævnte, at der var flere Kommuner, der havde bestilt Tørv, men ikke kunde faa dem, blot sige, at hvis det er Tilfældet, at der er Kommuner, der føler Trang til at hjælpe de fattigste Beboere, staar det aabent for Kommunerne selv at producere Tørv; det er noget, vi prøvede under Krigen, og der er ikke noget til Hinder for, at det kunde lade sig gøre ogsaa i Dag.

Det ærede Medlem var dernæst inde paa, at hvis vi havde transporteret Brunkullene til Sjælland, var der mange, der vilde have haft dem i Dag. Det er utvivlsomt rigtigt. Men det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at der var ingen, der vilde aftage de Brunkul. Forholdet var oven i Købet ikke een, men flere Gange det, at de Fortrinsvogne, der var stillet til Raadighed for forskellige Virksomheder til at aftage Brunkullene, ikke blev udnyttet; jeg har mere end een Gang siddet i Møder, hvor Producenterne har klaget over manglende Afsætning — og vi kender den virkelig sande Grund: for megen Optimisme. Det var, som sagt, ikke muligt at faa disse Brunkul afsat.

Naar man nu taler om Produktionen sidste Aar, dens Størrelse og Kvalitet, maa jeg ogsaa gøre opmærksom paa, at Vejret var af en saadan Karakter, at det ikke kunde blive nogen Kvalitetsvare, og naar dertil kommer den Isvinter, vi har nu, og de dermed forbundne Transportvanskeligheder, skulde det vel blive, som det er blevet.

Det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen har for saa vidt faaet Svar fra anden Side, saa jeg behøvede ikke at sige mere. Det ærede Medlem gaar ud fra, at blot vi fulgte Prismsyndighedernes Ansættelse af Priserne, var det hele i den skønneste Orden. Men det faktiske Forhold viser, at der skal en vis Stimulans til for at faa Produktionen i Gang. Hvilken Kvalitet og hvilken Mængde kan vi strides om, men at der skal Stimulans til, er i hvert Fald hævet over enhver Tvivl, for det er noget, figura udviser, og det ærede Medlems Partifæller i Finansudvalget har jo ogsaa selv erkendt det ved i det hele taget at gaa ind paa Tanken om,